

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Ямбол, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Т. Ст. С.
като разглежда докладваното от Васил М. Петков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20232300600251 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на служебния защитник на подсъдимия Х. А. /Н. А./, гражданин на ***** ***** – адв. Д. К. от АК – ***** , против Присъда №96/04.07.2023 г., постановена по НОХД №281/2023 г. по описа на РС – Елхово, с която подсъдимият е признат за виновен в това, че на **.**.***** г., в района на 159 гранична пирамида, в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Р. Турция в Р. България, без разрешение на надлежните органи на властта -престъпление по чл.279, ал.1 от НК, като на това основание и на основание чл.54 от НК е ОСЪДЕН на ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода и на ГЛОБА в полза на Държавата в размер на 100.00 /сто/ лева.

На основание чл.66 ал.1 от НК е отложено изпълнението на така наложеното на подсъдимия Х. А. /Н. А./, с установена по-горе самоличност, наказание от ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Подсъдимият Х. А. /Н. А./, с установена по-горе самоличност Е ОСЪДЕН на основание чл.189 ал.3 от НПК да заплати направените във фазата

на съдебното производство разноски в размер на 178.21 /сто седемдесет и осем лева и 21 стотинки/ лева, както и 5.00 /пет/ лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист, платими в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Елхово.

ПОСТАНОВЕНО е на основание чл.189 ал.2 от НПК направените във фазата на Бързото /досъдебно/ производство разноски за преводач в размер на 30.00 /тридесет/ лева, ДА ОСТАНАТ за сметка на органа на досъдебното производство - РД"ГП" - Елхово.

Постановената присъда се атакува с твърдения за неправилност, незаконосъобразност, необоснованост и явна несправедливост на наложеното наказание. Изложени са твърдения за недоказаност на авторството на деянието. В жалбата се сочи, че присъдата е произнесена при непълнота на доказателствата и при несъобразяване със събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, относно предпоставките за прилагане на чл. 279, ал. 5 НК.

Жалбоподателят моли ЯОС да отмени обжалваната присъда, като постанови нова, с която да признае подс. Х. А. /Н. А./ за невиновен по повдигнатото му обвинение от ЯРП. Алтернативно моли за изменение на обжалваната присъда като бъде приложена ал. 5 на чл. 279 от НК.

В съдебно заседание въззивникът не се явява. Служебният му защитник поддържа изцяло жалбата. Пледира за приложението на чл. 279, ал. 5 от НК.

Представителят на ЯОП намира въззивната жалба за неоснователна и пледира да се потвърди изцяло постановената от ЕРС присъда.

Ямболският окръжен съд констатира следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от лице имащо право и интерес да обжалва и в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК, а разгледана по същество е **неоснователна**, по следните съображения:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

ЯОС приема за установена фактическа обстановка, правилно възприета и от първоинстанционния съд, както следва:

Подсъдимият Х. А. е роден на *****Г. в гр.****, ***** и е гражданин на тази страна.От приобщените по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК обяснения на подсъдимия Х. А., дадени в хода на БП, в качеството му на обвиняемо лице се установява, че е преди около два месеца родината си по произход заедно с брат си, влезли нелегално в Република Турция в гр. Истанбул с намерение да стигнат до свои роднини, намиращи се във Федерална Република Германия, където да се установят. Предвид липсата на необходимите документи и надлежно разрешение за преминаване през границата на Република България, подсъдимият взел решение да премине турско - българската граница по незаконен начин.

За целта се свързал с каналджия – лице, неустановено по делото, с който са се разбрали срещу 3 800 евро да го преведе нелегално от Република Турция в Република България, а след това да му съдейства да стигне до Сърбия. В изпълнение на взетото решение, **.**.**** г. подс. Х. А. заедно с други 7 негови сънародници, с помощта на двама водачи-сирийци, се натоварили в кола, с която отпътували от гр. Истанбул, преминали гр. Одрин и били извозени до гориста местност, където слезли от колата и продължили пеша, водени от двамата каналджии. На **.**.**** г., следобед, подсъдимият и спътниците му преодолели съоръжението, изградено на границата между Р. Турция и Р. България, в района на 159 гранична пирамида, в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, където имало предварително изрязана дупка и по този начин влезли през границата на страната от Република Турция в Република България. Подс. Х. А. и спътниците му, продължили да се придвижват пеша през гориста местност, водени от двамата каналджии, които насочвали групата чрез GPS координати.

На **.**.**** г. сутринта подс. А. и останалите спътници стигнали до непознато село, където няколко часа по-късно дошъл и лек автомобил марка „**** ****“, с рег. № ** **** **, който трябвало да вземе групата мигранти и да ги закара до границата със Сърбия.

На същата дата - **.**.****г., командированите в ГПУ – Елхово служители – свид. В. А. П. и колегата му В. Г. били на смяна и изпълнявайки служебните си задължения в началото на с. Иречеково, общ. Стралджа, обл. Ямбол, около 06:40 ч. забелязали от с. Недялско към с. Иречеково да идва лек автомобил марка „**** ****“, с рег. № ** **** **, син на цвят. След като автомобилът не спрял на подадена СТОП палка, последният ускорил скоростта и след около 10 секунди се чул силен тътен по пътя от към с. Иречеково, общ. Стралджа. Пристигайки на място, двамата служители, които били на смяна, установили, че същият този лек автомобил марка „**** ****“, с рег. № ** **** ** самокатастрофирал. На пътя, в ляво от пътното платно, лежали четири лица, пострадали от катастрофата, а в близост имало още четири човека. Служителите на ГПУ - Елхово установили, че лицата не притежавали документи и единствено могли да кажат, че били от Сирия. За случая св. П. и колегата му уведомили ГПУ - Елхово, от където предприели съответните действия.

Вследствие на извършена проверка с цел установяване на мястото, откъдето са преминали границата подсъдимият Х. А. и останалите 7 негови сънародници, свид. Ж. У. извършил обход на линията на държавната граница и установил изрязана мрежа и образуван отвор в долната част на мрежата на възпрепятстващото съоръжение, при гранична пирамида № 159, намираща се в землището на с.Странджа, общ. Болярово, обл. Ямбол. Установил и следи от множество лица, , които били с посока от Република Турция към Република България и продължавали към вътрешността на страната ни.

Между задържаните лица е бил и подсъдимият Х. А.. Поради

липса на документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни, вписани и в съставената дактилоскопна карта. Видно от съдържанието на този документ, лицето се идентифицирало с имената: - Х. А. / Н. А. /, роден на ***** г., в гр. ****, ***** ****, гражданин на ***** ****. Самоличността му е била снета от разследващия орган в хода на БП чрез преводач, по негови данни, както при привличането му, така и при разпита му като обвиняем, тъй като не били открити документи за самоличност на подсъдимия. Такива документи не са представени и в хода на съдебното следствие, поради което съдът е възприел така установената във фазата на БП самоличност на подсъдимия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост от **.**.****г., издадена от БС при Районен съд-Елхово въз основа на получени данни от БС при МП, се установи, че подсъдимия Х. А. не е осъждан.

От представеното по делото от страна на участващия по делото прокурор при РП – Ямбол писмо с рег. № *****-**** от **.**.**** г. на Дирекция „Миграция“ при МВР, се установи, че подс. Х. А. на **.**.**** г. е бил освободен от СДВНЧ-Любимец и предаден на в РПЦ-Баня към ДАБ-МС.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

След съвкупен анализ ЯОС счита, че правилно първоинстанционният съд е приел за установена описаната фактическа обстановка, въз основа на събраните гласни доказателства - от обясненията на подсъдимия Х. А., приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 279, ал. 2, предл. 2-ро вр. с ал. 1 т. 2 от НПК, с които същият след като изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, дава подробни обяснения за механизма на извършване на престъплението и мотивите за извършване на деянието; от показанията на свидетелите В. А. П. /***** в група ОИД в ГПУ-Момчилград към РД"ГП"гр.Смолян/ и Ж. М. У. /**.**** 01 ГОДГ към РД"ГП"гр.Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК. Всички доказателствата, правилно кредитирани от ЕРС, са безпротиворечиви, взаимно допълващи се в логична връзка и последователност едно спрямо друго, поради което не се налага тяхното подробно коментиране. От доказателствата, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, по безспорен начин се установяват фактите относно авторството, времето, мястото и механизма на извършване на престъплението.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани правни изводи, че подсъдимият Х. А. /Н. А./ е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 279, ал. 1 от НК, като на **.**.**** г., в района на 159 гранична пирамида, в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Р. Турция в Р. България, без разрешение на надлежните органи

на властта.

Правилно ЕРС е приел, че от *обективна страна* подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната граница, като с деянието си е осъществил първата форма, визирана в чл. 279, ал. 1 от НК - без разрешение на надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол е извършил фактически действия по преминаване през държавната граница - „влязъл” в страната. Безспорно, подсъдимият не е имал изискуемата, предвид неговото гражданство и от държавата, от която идва /Р. Турция/, виза за влизане в РБ, като без знанието и разрешението на българските гранични власти е преминал през държавната ни граница. Деянието е довършено, тъй като подс. Х. А. е задържан от граничните власти, извършващи охрана и контрол на държавната граница, на територията на страната ни – в района на с.Иречеково, общ.Стралджа, обл.Ямбол, след линията на държавната граница с Р. Турция. При това положение законосъобразно решаващият съд е преценил, че подсъдимият нелегално - без разрешение на граничните власти е „влязъл” в страната ни, след като е преодолял наложения контрол или мерките и препятствията, установени от властта за по-ефикасна защита на границата.

Проверяващата инстанция счита за правилен извода на районния съд, че от *субективна страна* процесното престъпление е извършено с пряк умисъл, при логично съзнаване на общественотоопасния му характер и последици, както и тяхното целене. Подсъдимият е бил наясно с липсата на изискуемото разрешение за влизане в Република България /и в др. държава от ЕС/, както и с това, че има установен пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната граница и именно затова е преминал тайно, без знанието на властите през държавната ни граница, с намерение да реализира крайната си цел да се придвижи до Федерална Република Германия, където да се установи.

Предвид изложеното ЯОС счита, че правилно ЕРС е признал подсъдимия Х. А. /Н. А./ за виновен по предявеното му обвинение в престъпление по чл. 279, ал. 1 от НК.

ПО НАКАЗАНИЕТО

Въззивният съд споделя напълно съжденията на ЕРС досежно това, че не са налице основания за прилагането на ал. 5 на чл. 279 от НК, съгласно който „не се наказва лицето, което влезе в страната, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията”. Решаващият съд правилно е преценил, че за подс. Х. А. /Н. А./ няма доказателства да се приеме, че е влязъл в Република България за да търси закрила поради застрашаване на живота или свободата му по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или поради излагане на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не може да се приеме, че всяко преминаване на границата на страната на

сирийски гражданин без разрешение на държавните власти е поради осъществена незаконна репресия. Тук следва да се отбележи, че за да се приложи разпоредбата на чл. 279, ал. 5 от НК е необходимо да се установи по делото, че влизането в страната е свързано единствено с желанието, лицето да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл. 27, ал. 2 от КРБ. В случая не се установи такова желание. Напротив, ЕРС правилно е изтъкнал, че въз основа на доказателствата по делото се установи, че подсъдимият Х. А. е предприел пътуването си от Р.Турция, където е пребивавал около 2 месеца, след като е напуснал родината си по произход - Сирия, като намерението му е било да премине през Р. България, от където да се придвижи до Р. Сърбия, а от там да продължи за Федерална Република Германия. По делото не са налице каквито и да е данни, които да сочат, че подсъдимият е бил преследван в родината си по петте признака по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, като в обясненията му, дадени в хода на БП като обвиняемо лице, същият не е съобщил факти, които биха могли да представляват тежки и лични заплахи срещу живота или личността му поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Ето защо ЯОС преценява като неоснователни съображенията на защитата за прилагането на ал. 5 на чл. 279 от НК.

Правилно и обосновано районният съд е определил вида и размера на наказанието - ТРИ МЕСЕЦА „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ в размер на 100 лева. Наказанието, в конкретните им параметри, са необходими и достатъчни за постигане на целите за специалната и генерална превенция на наказателната репресия, визирани от законодателя в чл. 36 НК. ЯОС счита, че правилно ЕРС е преценил, че наличните смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, не са нито многобройни, нито изключителни такива, така че да доведат до извод, че и най-лекото, предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко. Правилно при определяне на вида и размера на наказанието, решаващият съд е взел предвид сравнително високата степен на обществена опасност на деянието, отчитайки динамиката на този вид престъпления в страната, както и невисоката степен на лична опасност на подсъдимия, който е неосъждан и е съдействал за разкриване на обективната истина по делото, правейки самопризнания по предявеното му обвинение. При това положение правилно и законосъобразно ЕРС е наложил на подс. Х. А. /Н. А./ наказание при условията на чл. 54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно ТРИ МЕСЕЦА „Лишаване от свобода“ и „Глоба“ в размер на 100 лева. Правилно също така, като е преценил, че са налице всички материалноправни предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение на подсъдимия и за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето на подсъдимия, не е необходимо ефективното изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода, ЕРС е отложил наказанието от изтърпяване за минималния изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Правилно, с оглед изхода на делото, ЕРС е осъдил подс. Х. А. да

заплати направените във фазата на съдебното производство разноси в общ размер на 178.21 лева, 5.00 лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист, платими в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Елхово, както и на основание чл.189, ал.2 от НПК съдът е постановил направените по настоящото НОХД разноси за преводач в хода на БП в размер на 30.00 лева да останат за сметка на органа, който ги е направил - РД"ГП"-гр.Елхово.

Ето защо ЯОС счита, че атакуваната присъда е правилна обоснована и законосъобразна, поради което следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното, на основание чл. 338, вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 96/04.07.2023 г., постановена по НОХД № 281/2023 г. по описа на РС – Елхово.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____